

Psychiatr hovoří o tzv. syndromu národní paniky a důsledcích lockdownů (VIDEO, CZ Titulky + PŘEPIS)

- CZ24 News | 27. května 2021

Velmi poučné a podnětné video a pohled švédského psychiatra na současnou situaci.

Přepis:

Ahoj, jmenuji se David Eberhard, jsem psychiatr a pracuji jako nejvyšší poradce a jsem vedoucím na Klinice PRIMA Maria pro léčbu závislostí ve Stockholmu (Švédsko). Pracuji v oblasti psychiatrie již od roku 1986 a posledních 13 let jsem členem Psychiatrické pohotovostní rady ve Stockholmu. Posledních 5 let jako její předseda. Pokud bych to měl shrnout, dalo by se říct, že jsem celý svůj dospělý život strávil na psychiatrické pohotovosti. Pokud to zkusíte, potkáte lidi, kteří byli traumatizováni nad rámec porozumění, potkáte lidi, kteří přišli o všechny své děti, kteří byli znásilněni, napadeni, mučeni. Pokud jste někdy pracovali na psychiatrické pohotovosti, viděli jste všechno, nebo téměř všechno.

„Střih ke strhujícímu, finálnímu segmentu“

Namísto použití nadměrné úmrtnosti, což je jediné relevantní měřítko, média již více než rok hlásí počty úmrtí. Možná už pak není tak divné, že lidé si začínají myslet, že pokud onemocní, zcela určitě zemrou. Ale lidé umírají po celou dobu, má to cosi společného s tím, že lidé jsou smrtelní.

Ale normálně to nevidíme v televizi v hlavním vysílacím čase na denní bázi. Pocit z toho ve společnosti najednou bude, že všechno je mimo kontrolu, což je povede k nadhodnocení daného rizika. Vidí, že se blíží havárie letadla, a podle toho se zachovají. Pokud jim budete říkat počet úmrtí každý den, vytvoří to paniku a přesně to se stalo. Celý svět reagoval na události, namísto toho, aby učinil relevantní analýzy rizik.

Vlády po celém světě zavedly totální lockdown a karantény, svět se zcela nedobrovolně zastavil. Čím déle pandemie trvala, tím drastičtější opatření vlády činily. A v této bizarní soutěži, kde se nám snaží ukázat svoji sílu, vydávají stále více a více totalitářských legislativních změn, díky nimž vypadají ostražitě a výkonně.

Pokud vezmeme v úvahu data, je velmi lákavé mnoho opatření přijatých různými vládami přirovnat k tzv. Dunning-Krugerově efektu. Dunning-Krugerův efekt je kognitivní zaujatost vysvětlující, jak ignorantní lidé přeceňují své vlastní kompetence, a proto dělají obrovské chyby. Ale dovolil bych si tvrdit, že to nemůže být jediné vysvětlení, protože spousta velmi vzdělaných lidí, také epidemiologů, kteří samozřejmě toho hodně ví o epidemiologii, přispívají k šíření paniky. Namísto toho mě tento jev nutí zamyslet se nad esejí o základních principech hloupých lidí z roku 1976, kterou napsal italský ekonom a historik Carlo Chipola.

V této malé perle Chipola popisuje pět principů hloupých lidí, které vysvětlují mnoho problémů

společnosti. Začíná s tím, že konstatuje, že množství hloupých lidí není v přímé souvislosti s úrovní vzdělání nebo inteligencí podle definice IQ. Vidí hloupé lidi všude, i mezi držiteli Nobelovy ceny. Co definuje hloupé lidi je, že jejich činy vedou ke špatným výsledkům pro sebe i pro ostatní lidi. Přeceňování nebezpečí infekce s úmrtností ve výši 0.2 % a ve stejném okamžiku ignorování masivních negativních dopadů jejich činů, nelze popsat lépe. Viděli jsme, že více jak rok celá generace dětí nechodila do školy.

Viděli jsme masivní negativní ekonomické dopady na podniky, které jsou následovány nezaměstnaností a bankroty. A ani jsme nezačali vidět úplný rozsah duševních vedlejších účinků, které to má na populaci. Ve své knize „V zemi závisláku na bezpečnosti“ jsem definoval syndrom, který jsem nazval „Syndrom národní paniky.“ Aby země trpěla tímto stavem, musí mít symptomy paniky a chování spočívající ve vyhýbání se.

Čím více symptomů, tím více závažné to je. Syndrom je způsoben tzv. začarovaným kruhem, který vede k tomu, že se lidé příliš bojí o život. Zároveň to činí společnost méně připravenou a schopnou zvládnout skutečné nebezpečí. Lidé žijící v zemích trpících syndromem národní paniky si mohou velmi jednoduše vyvinout syndrom závisláka na bezpečnosti. Syndrom závisláka na bezpečnosti je charakterizován tím, že hledáte čím dál více bezpečí, protože se cítíte více a více nejistí.

A to i když zrovna žijete za nejbezpečnějších okolností v historii. A čím více pocitu bezpečí dostanete, tím více věcí se vám bude zdát děsivých, i když je o všechna skutečná nebezpečí dobře postaráno. Za jakékoliv skutečné nebezpečí, kterého se zbavíte, máte téměř dalších 10 téměř nebezpečných věcí, které budou upgradovány tak, aby se staly skutečným nebezpečím, takže výsledkem bude, že bude více a více věcí, kterých se budete obávat. Proto se budete bát, a pravděpodobně také budete líní.

A zcela nepochybně se budete chovat jako zbabělec. Ale co je nejdůležitější, pokud se bojíte, budete velmi snadno ovladatelní, což je to, co jsme viděli během pandemie. Syndrom národní paniky se vyvinul v globální sebepoškozující chování.

Ale nezapomeňte, vše je to ve vaší hlavě. Aby se společnost uzdravila, všichni musíme přestat jednat s averzí k riziku, a místo toho musíme racionálním způsobem zpochybňovat naše strachy. Pamatujte na to, že průměrná délka života v západním světě je mnohem více než 80 let, a pravděpodobnost, že zemřete na infekci, která má úmrtnost kolem 0,2 procenta, je zanedbatelná. Alespoň pokud nepatříte do nějaké rizikové skupiny.

Pokud ne, pokud se tomu tak nestane, riziko úmrtí je ještě nižší. Ať děláte cokoli, pamatujte si, že život není o tom žít nejdéle, ale nejlépe. Pokud žijete ve strachu a izolaci, pak život nemá smysl. Neizolujte se, a nenechte ostatní, aby vám to nařizovali. Snažte se žít dobrý život, který je relativně velmi krátký, protože jak kdysi řekl jeden moudrý muž život je těžký a pak zemřeš. Nedělejte si ho ještě těžší.

Zdroj: <https://otevrisvoumysl.cz/>